

get lave rådighedsbeløb, når regningerne er betalt.

Jeg må jo næsten forstå ordførerens svar således, at det er, fordi man i regeringen og hos Dansk Folkeparti ikke har ønsket at finde de milliarder, der skal til, for at alle førtidspensionister på den gamle ordning, der modtager en lavere ydelse end dem på den nye ordning, kan løftes op til samme høje niveau.

Det kan jo undre, fordi vi senere ifølge Folketingets dagsorden skal førstehandle et lovforslag, hvor man nedsætter passagerafgiften, der koster en halv milliard kroner. Dem kunne man måske have brugt på førtidspensionisterne i stedet.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo sådan i politik, at alt handler om en prioritering, og vi har prioriteret at anvende 610 mio. kr. på at løfte de førtidspensionister med de allermindste indkomster, som er i en fastlåst situation.

Kl. 10.10

Så har vi også sammen med Socialdemokraterne siddet i satspuljekredsen og fordelt en lang række andre midler, som Socialdemokraterne – som jeg forstod det – som udgangspunkt ønskede at anvende til at løfte førtidspensionisterne helt generelt. Men vi er da heldigvis, synes jeg, blevet enige om at bruge disse penge på en lang række andre ting, f.eks. at støtte udsatte børn og unge og hjælpe til med at forbedre forholdene for handicappede.

Alt i politik handler jo om at prioritere, og her har vi altså prioriteret, at vi gerne vil bruge 610 mio. kr. på at løfte de førtidspensionister, der i dag modtager de mindste beløb.

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Hr. Hans Andersen har selvfølgelig ret i, at alt i politik er en prioritering, og jeg skal da gerne herfra tilkendegive, at i dette rige, rige, rige samfund, hvor vi i år har et overskud på op imod 50 mia. kr., finder vi stadig væk, at det burde være muligt både at løfte den store socialpolitiske opgave, der handler om at få bibragt nogle bedre forhold for vores udsatte børn, for vores hjemløse, for vores sygehuse, og samtidig en gang for

alle få givet et økonomisk løft til de førtidspensionister, der i dag har alt for lave rådighedsbeløb.

Politik er også mulighedernes kunst, og havde der været et andet politisk flertal, havde vi faktisk kunnet nå at løse begge typer problemstilling, men det er der altså åbenbart desværre ikke politisk vilje til.

Hvorom alting er, så er førtidspension og hele det system, der knytter sig dertil, en af de vigtigste brikker i vores velfærdssamfund. Har man som menneske mistet sin arbejdsevne, har man et handicap, har man en voldsom psykiatrisk lidelse, har man været udsat for en alvorlig arbejdsulykke, ja, så er det helt afgørende, at der er et godt og solidt førtidspensionssystem, der sikrer et ordentligt forsørgelsesgrundlag for det enkelte menneske.

Derfor er diskussionen om førtidspensionen, både hvad angår arbejdsevne, fleksjob, retssikkerhed og de økonomiske vilkår for den enkelte pensionist, uhyre vigtig. Efter at førtidspensionsreformen blev indført i 2003 har det stået klart, at der er opstået et helt urimeligt skel mellem pensionister på den gamle ordning og pensionister på den nye ordning, ganske enkelt fordi mange førtidspensionister i dag modtager en alt for lille pension både i forhold til andre pensionister og i forhold til de leveomkostninger, der er i dagens Danmark.

Jeg møder somme tider førtidspensionister, der, når regningerne er betalt, kun har 1.500-1.600 kr. tilbage til at betale for mad og alle de andre udgifter, der er i en hverdag, og det er ganske enkelt for lidt. Det er lige præcis derfor, at vi fra Socialdemokratiets side har foreslået, at alle førtidspensionister på den gamle ordning skal løftes op til samme høje niveau, som gør sig gældende for pensionister på den nye ordning.

Derfor er vi også positive over for det her forslag, men er selvfølgelig sammen med tusindvis af førtidspensionister, altså dem, der ikke får noget ud af forslaget her, ærgerlige over, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil være med til det lange, seje træk, enten ved, som vi har foreslået, at løfte alle op ydelsesmæssigt i år eller som minimum at få vedtaget en plan for, hvordan vi kan gøre det over de kommende år.

Vores forslag, altså det socialdemokratiske, går i al sin enkelthed ud på, at de pensionister, der er på den gamle ordning, løftes op til samme høje økonomiske niveau, at ingen genvisiteres, at ingen kan gå ned i ydelse, og at vi allerede får det indført for 2006, fordi det haster. Havde regeringen og Dansk Folkeparti derfor haft poli-